

عنوان مقاله:

بازنمایش باغ ایرانی در هنر نگارگری (مینیاتور)

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علیرضا نظرنیا - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

باغ در ذهن ایرانی، تصویری فراگیر دارد، به اندازه ای که قرن هاست به صورت بینشی درونی درآمده است. این ذهنیت نه تنها گاهی معرف هویت ایرانی است بلکه گاه از آن هویت میگیرد به طوریکه فرهنگ ایرانی و تصویر و تصور باغ در ذهنایرانی در طول تاریخ همواره برهم تأثیرگذار بوده و از هم تأثیر گرفته است. این پیوند چنان تنگاتنگ است که نمی توان حدس زد کدام یک باعث پیدایش دیگری شده، اما به دلیل بازتاب باغ ایرانی در دیگر هنرهای ایرانی آثار و شواهد اینموضوع از خلال آثار به جای مانده از هنر ایرانی قابل شناسایی و مطالعه بیشتر است. هنر اصیل و کهن مینیاتور یکی از همین هنرهاست. هنر نگارگری ایرانی، که هنری انتزاعی است در مسیر مصور ساختن نوشته های ادبی، و برقرار کردن رابطه خیال و واقعیات کالبدی، دنیایی میانی می سازد و در این دنیای میانی یا بینابین، طرح و نقش باغ ایرانی را به مدد می گیرد تا جدایی از دنیای عینیات و پیوست به دنیای خیال را فراهم کند. همان طور که بازنمایش نظام های کالبدی و معنایی باغ ایرانی موضوع بسیاری از نگاره های تاریخی برجای مانده را تشکیل داده و کارکرد مینیاتور اصیل ایرانی را نمایش شمه ای از آن باغ دلپذیر در عالمی که بدون آن، بازتاب ها فریبی بیش نخواهد بود، نموده است. در این راستامقاله پیش رو به روش کتابخانه ای و مطالعه تطبیقی، سعی در تحلیل شباهت های وام گرفته شده از نظام کالبدی و معنایی باغ ایرانی و بازنمایش آنها در هنر مینیاتور ایرانی دارد.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، نگارگری(مینیاتور)، بازنمایش باغ در نگاره، باغ خیال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315037>

